

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III.   broj 123   15. lipnja 2014.

BLAGDAN PRESVETOG TROJSTVA - U GODINI „A“

BOG JE POSLAO SINA DA SE SVIJET SPASI PO NJEMU.

**Hvaljen i slavljen
dovijeka!**

**Blagoslovjen budi,
Gospodine,
Bože otaca naših!**

**Blagoslovjen budi
u domu svete slave
svoje!**

**Blagoslovjen budi
na prijestolju
kraljevstva svoga!**

**Blagoslovjen, ti što
istražuješ bezdane
i sjediš nad
kerubima!**

**Blagoslovjen budi
na svodu nebeskom!**

U ono vrijeme reče Isus Nikodemu: »Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko ne vjeruje, već je osuđen što nije vjeroval u ime jedinorodenoga Sina Božjega.«   Iv 3, 16-18

BOG PRISUTNI

Isus nam je sebe ostavio na osobit način u sakramentu svoga Tijela i Krvi. To je neizrecivi dar. Bogat je ljubavlju. U njemu je Isus darovao čitavoga sebe. Smijemo stoga promatrati otajstvo ovoga sakramenta pod vidom prisutnosti. Isus je čovjeku bio blizu, bio je prisutan. Ljudi su za Isusova zemaljskog života osjetili tu neizrecivu kvalitetu Isusove raspoloživosti za drugoga. Svatko se osjećao uz njega prihvaćen i ljubljen. Nitko nije imao dojam da ga je Isus olako uzeo ili površno slušao. Isus je znao slušati što mu ljudi govore, znao je čuti i misli srca jer je bio čovjeku blizu, zainteresiranokrenut prema svakome tko ga je trebao. U njegovu životu susrećemo brojne primjere Isusove aktivne prisutnosti, i još više primjera ljudske gladi za osobom povjerenja koja ima vremena i ljubavi za drugoga.

Osjetljivi smo na prisutnost. Često doživljavamo krize zbog pomanjkanja prisutnosti osoba koje bi nam trebale biti blizu. Razočaramo se kada se netko od najbližih ne sjeti da nam je potreban, ili ne misli na nešto što nije smio previdjeti. Boli nas kad primijetimo da nas sugovornik uopće ne sluša, ili kada nas liječnička ekipa kod vizite promatra kao objekt, predmet, a ne kao osobu. U današnjem čovjeku ima sve više trauma i praznina upravo zbog krize prisutnosti. Čovjek

više ne zna biti drugome blizak, ili kako bi Isus to rekao u evanđelju, nismo više sposobni biti bližnji.

Dragocjena nam je i spasonosna istina da je Isus u tom pogledu vjeran sam sebi i da je po snazi svoga uskrsnuća, slobodan u odnosu na prostor i vrijeme, prisutan svakome u sve dane do svršetka svijeta. Na njega nitko više ne treba čekati, Isus je u svakom času sama prisutnost. Da bi to mogao ostvariti i na ljudima opipljiv i

prepoznatljiv način, ustanovio je euharistiju, sakrament intenzivno prisutne ljubavi. U svakoj misi, u svakoj prijesti Isus je prisutan. To nije samo neka objektivna prisutnost, izolirana i dogmatska. To je u isto vrijeme prisutnost u osobnom odnosu na svakoga tko s vjerom sudjeluje na misi, tko s vjerom prima taj kruh života. To je prisutnost za nas.

Euharistija je sakrament takve Isusove prisutnosti. Prepoznajemo takvu prisutnost u prilikama kruha i vina i klanjamo se Isusu koji je na tako jasan i neposredan način htio pokazati da je

doista s nama i za nas. Više nitko nije sam, nitko nije prepušten samome sebi. Isus postaje bližnji svakome u njegovoj čežnji za životom, za puninom života i za vječnim životom. Crkva će to i dogmatski definirati, ali vjerničko će srce osjetiti da se tu ostvaruje Isusovo obećanje: "K njemu ćemo doći, i kod njega se nastaniti!"

fra Zvjezdan

TIJELOVO

Za Katoličku crkvu svetkovina Tijelova je spomen na ustanovljenje euharistije na Veliki četvrtak. Pojavljuje se u 13. stoljeću, a na zapadno kršćanstvo proširuje se u 14. stoljeću. Blagdan je to Kruha svagdašnjeg za koji molimo da nam se da danas.

Inače, sve je počelo viđenjem redovnice Julijane iz Lütticha u 13. st. kada je vidjela pun mjesec s crnom mrljom ili kako neki navode rupom i bilo joj je rečeno da ta rupa predstavlja manjak važnog blagdana u crkvenom kalendaru, blagdana najvećeg blaga Crkve - Euharistije.

Tijelovo (Corpus Christi ili Corpus Domini) blagdan je kojim Katolička crkva slavi Tijelo Isusovo u četvrtak poslije svetkovine Svetog Trojstva, pa se nadnevak seli po kalendaru zajedno s Uskršnjem.

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

Ponedjeljak, 16. lipnja:

bl. Ivan iz Parme, prezbiter.

Utorak, 17. lipnja: Laura.

Srijeda, 18. lipnja:

sv. Marko i Marcelijan, mučenici.

Četvrtak, 19. lipnja:

Presveto Tijelo i Krv Kristova.

Na blagdan Presvetog Tijela i

Krvi Kristove – Brašančević

svete mise će biti u 9 i 18 sati.

Nakon večernje svete mise bit

će euharistijsko klanjanje.

Petak, 20. lipnja:

Naum Ohridski.

Subota, 21. lipnja:

sv. Alojzije Gonzaga, redovnik.

CRTICA-DVIJE O SVEĆIMA (I/ILI SVETKOVINAMA) U OVOM TJEDNU

NAUM OHRIDSKI

Naum Ohridski se spominje među prvim učenicima Konstantina – Ćirila i Metodija, zajedno sa bratom Klimentom Ohridskim, Angelarijem i Savom. Gorazd im je prišao tek u Moravskoj. Podaci o Naumu Ohridskom nalaze se u njegovom žitiju (životopisu), kojega je napisao jedan od njegovih učenika. To žitije pronašao je Jordan Ivanov 1906. u Zografskom manastiru na Atosu. Njegovo žitije dopunjavaju druga žitija, ali njihova proučavanja su i dalje otvorena. Žitja kazuju da je Naum Ohridski iz Mizije, tj. iz Makedonije, najvjerojatnije iz okoline Soluna. Njegov brat je Kliment Ohridski. Roditelji su im bili imućni i iz plemenita roda. Oni to ipak odbacuju i pridružuju se slounskoj braći Ćirilu i Metodiju. Poslije smrti svojih učitelja, progona, zlostavljanja, zatvaranja i pljačke od strane franačko-njemačke vojske iz Moravske braća Kliment i Naum stigli su u Bugarsku. Kako kažu žitija, knez Boris ih je veoma lijepo primio u Preslavu i smjestio ih u dom jednog svog velmože Ehača. Tu su ostali sve dok Kliment nije bio upućen u Kutmičevicu za učitelja, a Naum je ostao u Preslavu. U preslavu je djelovala Preslavска književna škola, koja je zaživjela već od vremena Ćirila i Metoda. Tu su djelovali i Kliment i Naum i tu se radala cirilica.

Na saboru cara Simeona 893. naređena je zamjena grčkih knjiga slavenskim, ali i glagoljice cirilicom. Tada car Simeon postavlja Klimenta za episkopa a u Kutmičevicu za na njegovo mjesto za učitelja šalje Nauma kao prezbitera. Na izlazu iz Belog jezera Naum podiže manastir sa crkvom posvećenom arhangelima i ostaje tamo učitelj sedam godina. Po nekim taj manastir je bio Naumova škola, u kojoj je skupljao učenike, kao što je to na suprotnoj strani jezera u Ohridu činio Kliment. Poslije tih sedam godina Naum je ostao da živi još deset godina u tom manastiru. Pretpostavka je da se zamonašio i da je tu živio po utvrđenim pravilima kao kaluđer. Uzima se i da je uz plodnog spisatelja, brata Klimenta, i Naum pisao određena djela, ali i da ona nisu očuvana.

Životno nas iskustvo uči, da se s osobnim susretom mijenja vrlo često svijet što ga je naša mašta stvorila o nekome ili nečemu. Osobni susret ostvaruje nešto, što se ne može nadomjestiti čistim teoretiziranjem. Takav susret daje do znanja neke sasvim nove elemente i sadržaje na koje ne bismo nikada došli, da nam to nije bilo omogućeno.

Vjerujem da bi svijet bio puno mirniji, puniji dobre volje i ljubavi, kad bi bilo moguće ostvariti dijalog u ravnopravnom i iskrenom osobnom susretu.

Trojedini Bog dopustio nam je u povijesti spasenja da otajstvu njegova bića uđemo osobno i angažirano, budući da je sam osobno i angažirano otkrio intimnost svoga bića. Naš Bog nije „puko božanstvo“ na sliku mnogostrukih božanstava koje poznaće povijest, on nije „Bog filozofije i teorije“, nije „nešto iznad nas“, nije „neka sila“ nego je *N e t k o , D r u g i*,

P r i s u t n i, osobni Bog, koji kao osoba prati naš život, ljubi, raduje se u slobodi, angažirano ulazi u povijest, posjeduje sposobnost otkriti se i objaviti u prijateljstvu i ljubavi.

Kršćani su prihvatali takvog Boga. U prvoj etapi to je prema definicijama Starog zavjeta Bog Abrahama, Izaka i Jakova, dakle Bog živih. On je Bog Stvoritelj prirode ali nadasve Bog djelatan u povijesti Izabranog naroda, P r i s u t n i.

Ali u našim vremenima to je Bog Otac Gospodina našega Isusa Krista koga u Duhu Svetome možemo i smijemo zvati „Abba-Oče“.

Presveto Trojstvo otajstvo je objavljenog Boga osobnog i angažiranog, Boga ljubavi i dobrote, Boga koji u kategorijama našeg života želi neizbrisivo ucrtati sebe u širokim dimenzijama svoje ljubavi. Takav o s o b n i Bog: Bog O t a c koji je poslao S i n a po

D u h u S v e t o m e, izšao je u povijesti spasenja nama ususret. Zato vjerujemo u Boga!

Proslavili smo u prošli petak blagdan SVETOG ANTUNA PADOVANSKOG. Zahvalni smo Bogu:

- za brojni pohod vjernika i štovatelja svetog Antuna ovoj našoj Franjevačkoj crkvi;
- za sva misna slavlja u trodnevniči i toga dana;
- za sve pričesti kojima je Gospodin mnoge pohodio;
- za brojne isповijedi i obraćenja;
- za sve zavjete, molitve, uslišanja; Hvala svima koji su nam izdašno pomagali te je priprava i sam blagdan svetog Antuna prošao u miru i redu; hvala za svaku pomoć koja je učinjena iz ljubavi i predanija Bogu!

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. Radnim danom u 18 sati. Ponedjeljkom **nema** sv. mise.